

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa E. S.
przeciwko Gminie B. i Ogólnopolskiemu "I(...)" w P.
o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2010 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) **odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok w punktach II (drugim), III (trzecim) i IV (czwartym) sentencji, a w pozostałym zakresie odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) **nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego poniesionymi przez pozwaną Gminę;**
- 3) **przyznaje adw. J. K. z Kancelarii Adwokackiej od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 1800 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna powódki zaskarża wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, pomimo braku interesu prawnego powódki (braku *gravamen*) w zaskarżeniu korzystnych

dla niej rozstrzygnięć zawartych w punktach II, III i IV jego sentencji. W tej części Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną z innych przyczyn (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację jurydyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżąca twierdzi, że jej skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powódki nie przedstawia tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi, ponieważ uzasadnienie „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach, sprowadza się do powielenia argumentacji przedstawionej w ramach uzasadnienia zarzutów przytoczonych w ramach podstawy kasacyjnej. Skarżąca nie przekonała zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił w pozostałym zakresie (zaskarżającym wyrok w pkt I sentencji) przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), nie obciążając powódki, na podstawie art. 102 k.p.c., kosztami postępowania kasacyjnego poniesionymi przez pozwaną Gminę.

O kosztach pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie §§ 6 pkt 6, 13 ust. 4 pkt 2 i 19 oraz 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1348 ze zm.).